

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821010175
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7821010175.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2021, v trestnej veci proti M. S., obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.9.2021 sp.zn. 15T/55/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.9.2021 sp.zn. 15T/55/2021 bol obžalovaný M. S. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák., § 139 ods.1 písm. c) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.01.2021 okolo 00.30 hod., v obci Kunova Teplica, okres Rožňava, v rodinnom dome č. XXX, kde býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, pod vplyvom alkoholu, sa začal vyhrážať svojej matke P. S. za prítomnosti otca M. S. B.. takým spôsobom, že ich pozabíja a je mu jedno, či sa vráti do väzenia, pričom sa rozháňal rukami a aj strčil rukami do matky, na základe čoho v obavách pred ďalším jeho správaním otec privolať políciu, ktorá ho krátko na to odviezla, a keď sa vrátil domov okolo 07:30 hod. vo svojich vyhrážkach voči obom rodičom pokračoval so slovami, že to nedopadne dobre a môžu privolať i políciu, čo u poškodených P. S. a M. S. B.. vzbudilo obavu o ich život a zdravie z dôvodu, že svoje vyhrážky naplní.

Za to bol obžalovanému M. S. podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. m) Tr. zák.) uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok obžalovaný M. S. podal odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil písomne sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že už pred okresným súdom na svoju obhajobu uvádzal, že sa skutkové okolnosti neodohrali tak, ako to vyplýva zo skutkovej vety či už obžaloby alebo rozsudku a práve táto skutočnosť mu zabránila v tom, aby urobil vyhlásenie o vine. Bol zvedavý, či rodičia, resp. ľudia blízki druhým, dokážu neklamať aj pred nimi alebo to funguje len tak, že to povedia poza chrbát dotčného.

Úvodom odvolania zdôraznil, že je na škodu veci, že svedkyňa P. S. odmietla vypovedať, pretože týmto postupom došlo k prečítaniu jej predošlej výpovede, ktorú učinila krátko po skutku kladenom mu za vinu, keď ešte bola pod vplyvom tohto konfliktu. Táto jej výpoveď bola teda emotívna a tým aj sčasti skreslená.

Svedkyňa určite má pravdu, že určité vulgarizmy odzneli z jeho strany, ale nesúhlasí s tým, že by tam boli odzneli aj nejaké vyhrážky, prípadne že by svedkyňa mala strach o svoj život či zdravie. Práve pre tie vulgarizmy a nedôstojné správanie sa jej ospravedlnil a požiadal ju o odpustenie.

Pokiaľ ide o výpoveď otca, M. S. st. uviedol, že v podstate sa na jeho tvrdenia vzťahuje to isté, čo vyššie uviedol s tým rozdielom, že podľa jeho mienky už keď takto raz (lepšie povedané dvakrát 21. a 22. 1. 2021) svedok vypovedal nejakým spôsobom, nepochybne mienil na týchto výpovediach zotrvať bez ohľadu na to, že jeho skoršie výpovede neodzrkadľujú skutočný stav vecí, pretože sa v kritickom čase nikomu nevyhrážal tak, ako to má na mysli ustanovenie § 360 Trestného zákona. Tým však nechce povedať, že nedošlo medzi nimi ku konfliktnej situácii, za čo sa otcovi ospravedlnil a poprosil ho o odpustenie.

Celá táto námietka sa vzťahuje i na výpoveď svedka R. S., najmä tak, ako ju špecifikoval vo vzťahu ku svedkyňi P. S..

V ďalšom uviedol, že považuje za nesmierne dôležité poukázať na výpoveď znalkyne MUDr. Q. X., ktorá vypovedala, že je závislý na alkoholických nápojoch a že preto nie je schopný ovládať svoje konanie. K tomu je potrebné dodať, že ovládacia zložka je jednou z dvoch zložiek (popri rozpoznávacej zložke), ktoré majú vplyv na posúdenie otázky pričítanosti páchatela a tým zároveň aj na jeho trestnú zodpovednosť.

Poukazujúc na vyššie uvedené vyslovil názor, že sa súd náležite nevysporiadal s týmto konštatovaním znalkyne, túto náležite nedocenil a preto ostáva nezodpovedaná otázka, či v súdnej veci nedošlo k odsúdeniu obžalovaného, u ktorého sú dané okolnosti majúce za vplyv jeho trestnú nezodpovednosť.

Ak však súd bol iného názoru, hoci sám citoval toto vyjadrenie znalkyne (v tom, že nedokáže ovládať svoje konanie), podľa jeho presvedčenia nielen mal, ale dokonca sa musel vysporiadať s touto okolnosťou. Pokiaľ sa tak nestalo, prinajmenšom je na mieste ustáliť, že napadnutý rozsudok nie je v medziach zákona, pretože jeho odôvodnenie nespĺňa kritériá vyžadované nielen príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, ale dokonca aj Ústavy SR, ako aj medzinárodných predpisov, pretože došlo k jeho odsúdeniu za okolností, ktoré mu neumožňujú poznať dôvody, či jeho odsúdenie je možné naozaj považovať za zákonné.

Za týchto okolností považuje ustálenie jeho viny v rozpore so zákonom a tým pádom musí byť nezákonný aj výrok o uloženom mi treste. Navyše si myslí, že nebyť ani tejto skutočnosti, súd mu beztak mal uložiť len trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Tento názor opiera aj o skutočnosť, že ak by sa pro futuro aj neustálilo, že v jeho prípade bola úplne vymiznutá ovládacia zložka, ale že táto bola len znížená, ide o takú okolnosť, ktorá dokonca odôvodňuje aj mimoriadne zníženie trestu, a to navyše bez zákonného obmedzenia § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené preto navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d, e/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného M. S., a to v rozsahu podaného odvolania, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v celom rozsahu, pritom nezistil žiadne také procesné pochybenia, pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec reparovať, a to jej vrátením na opätovné prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu, resp. vydaním rozsudku odvolacím súdom.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom konania vykonal dokazovanie v nevyhnutnom rozsahu pre zákonné rozhodnutie vo veci samej a skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil, pričom svoje zistenia v dôvodoch napadnutého rozsudku aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tvrdeniach rodičov obžalovaného, ktorí svojimi výpoveďami, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom, usvedčovali obžalovaného M. S. z konania, tak ako je to uvedené v skutkovej vete teraz napadnutého rozsudku. Odvolací súd pritom považuje za

nutné zdôrazniť, že zo strany obžalovaného M. S. voči týmto osobám, nešlo o prvé takéto konanie. Na tejto skutočnosti nemohla nič zmeniť ani tá skutočnosť, že okresný súd prečítal výpoveď svedkyne P. S. z prípravného konania, nakoľko táto na hlavnom pojednávaní využila jej zákonom daného práva a jej výpoveď z prípravného konania bola vykonaná zákonným spôsobom.

Z výpovede tejto svedkyne, rovnako ako z výpovedí svedkov M. S. B., P. R. S., mal okresný súd nepochybne preukázané, že obžalovaný M. S. odkedy prišiel domov z výkonu trestu odňatia slobody, a to pre rovnaké konanie ako je tomu v teraz posudzovanej trestnej veci, keď si vypije je veľmi agresívny, nevyspytateľný, hlavne voči matke, nadáva jej, vyhráža sa. Rovnako tomu bolo aj kritického dňa, keď obžalovaný došiel okolo 00:30 opitý domov, pričom oni už spali. Začal kričať po dome, že ich pozabíja, ako aj seba, že on sa opäť vráti do basy, že mu to je jedno. Snažili sa ho ukludniť, zavolali políciu, zobrali ho do nemocnice na psychiatriu. Na druhý deň ráno o 7:30 hod. bol opäť doma, hneď ako vošiel dnu začal nahlas kričať, že dnes to nedopadne dobre, že ich pozabíja tu všetkých a môžu volať aj políciu, zapáli dom, ktoré konanie u nich vyvolalo reálnu obavu z ohrozenia života, zdravia ale aj majetku.

Nepochybil okresný súd pokiaľ na podklade výpovedí vyššie uvádzaných svedkov dospel k nepochybnému záveru, že obžalovaný M. S.Á. sa dopustil skutku, tak ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Výpovede rodičov obžalovaného, ako aj jeho brata aj odvolací súd hodnotí ako jednoznačné, presvedčivé a bez rozporov. Napokon sám obžalovaný po výpovedi otca, či po prečítaní výpovede brata svoje konanie oľutoval a požiadal o odpustenie. Niektoré následné prejavy obžalovaného M. S. aj odvolací súd ako účelové a nezodpovedajúce skutočnosti, motivované jeho snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie.

Nepochybil okresný súd pokiaľ dospel k záveru, že žalované konanie obžalovaného M. S. naplnilo všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., keď sa chránenej osobe, v danom prípade blízkej osobe, za ktoré treba považovať matku a otca, vyhrážal smrťou takým spôsobom, že u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Z hľadiska subjektívne stránky konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zák.

K subjektívnej stránke konania obžalovaného M. S. aj odvolací súd považuje za nutné poukázať na závery znaleckého posudku znalkyne V. Q. X. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá v predmetnej veci vypracovala znalecký posudok č. 13/2021. Na hlavnom pojednávaní rovnako ako v písomne podanom znaleckom posudku uviedla, že obžalovaný dokáže chápať zmysel trestného konania a je plne schopný vnímať objektívnu realitu. Obžalovaný M. S. je závislý od alkoholu a pod jeho vplyvom sa dopúšťa trestných činov. Doterajšia ambulantná liečba nespĺnila účel, navrhla preto uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Podľa jej názoru obžalovaný vzhľadom na osobnostnú črtu, intelekt a závislosť na alkohole nedokáže svoje konanie ovládať, a v nechránenom prostredí veľmi ťažko abstínuje. Argumentácia obžalovaného M. S., že okresný súd pochybil, keď ho uznal za vinného, keďže nedokáže svoje konanie ovládať z právneho hľadiska neobstojí, lebo v jeho osobe nebola zistená duševná porucha resp. choroba, ale len závislosť na alkohole, pričom do stavu alkoholického opojenia sa priviedol vlastným zavinením, a to napriek tomu, že mu súdom už v minulosti bolo uložené protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Správny a zákonný bol aj postup okresného súdu pokiaľ pri určovaní druhu a výmery trestu sa riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zák., a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

V teraz posudzovanom prípade ani odvolací súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť avšak zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že páchatel už bol za trestný odsúdený. Prejav obžalovaného M. S. urobený na hlavnom pojednávaní v žiadnom prípade nebolo možné považovať za priznanie, nakoľko obžalovaný sa síce ospravedlnil a ľutoval toho čo sa stalo, ale vinu popieral a teda nepriznal sa k spáchaniu trestného činu. Pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. preto bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Po úprave postupom podľa 38 ods. 8 Tr. zák. dolná hranica zvýšenej trestnej sadzby predstavuje šesťnásť mesiacov.

Pokiaľ okresný súd obžalovanému M. S. neuložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby nepochybil, pritom správne poukázal na predchádzajúce odsúdenia a nevyhnutnosť potreby represívne pôsobiť na jeho osobu, preto aj odvolací súd uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsiatich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trest odňatia slobody, považuje za správny a zákonný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predchádzajúce odsúdenie v kratšej výmere, a to vo výmere šesnástich mesiacov nepostačilo na nápravu páchatela, nakoľko tento po vykonaní predchádzajúceho trestu dňom 16.10.2020 sa v podstate po dvoch mesiacoch opätovne dopustil rovnakého protiprávneho konania.

Vzhľadom k uloženému ochrannému liečeniu vo veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/125/2008 aj odvolací súd poukazuje na správnosť rozhodnutia okresného súdu, pokiaľ opätovne takéto liečenie teraz neukladal, lebo úlohou súdom ukladaného liečenia je dosiahnuť účel a preto nebol zákonný dôvod na uloženie rovnakého ochranného liečenia, ale bude potrebné zmeniť spôsob už uloženého protialkoholického liečenia z ambulantnej formy na formu ústavnú.

V podrobnostiach odvolací súd poukazuje aj na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a okrem vyššie uvedeného ničím viac nedopĺňa. Preto odvolací súd odvolanie obžalovaného M. S. ako nedôvodne zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.